

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/17/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124203959
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7124203959.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a sudkýň JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobkyne: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom v B., B. XX, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466 proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, o zaplatenie 3.399 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Mestského súdu Košice č.k. 77C/5/2024-119 zo dňa 8. októbra 2024

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Priznáva žalobkyni proti žalovanej 100 % nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 3.399 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 3.399 eur od 27.03.2024 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalovanej s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

2. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 3.399 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodňovala tým, že dňa 02.12.2021 v poobedňajších hodinách, nastúpila na Bardejovskej ulici v Košiciach do autobusu mestskej hromadnej dopravy, linka č. 34, smerom na Sídliisko KVP. Za zastávkou Luník IX vodič autobusu náhle a prudko zabrzdil, v dôsledku čoho niekoľko cestujúcich, vrátane žalobkyne padlo na podlahu autobusu. Pri páde pocítila „rupnutie“ v kolene a kvôli následnej bolesti sa nevedela postaviť. Následne navštívila traumatologickú ambulanciu Univerzitnej nemocnice L. Pasteura Košice, kde jej ošetrojúci lekár diagnostikoval zlomeninu horného konca pľšťaly. Vyššie opísaným spôsobom tak na jej strane došlo k vzniku škody na zdraví, čím jej vznikol nárok na náhradu bolestného. V čase danej škodovej udalosti mal zamestnávateľ škodcu - spoločnosť Dopravný podnik mesta Košice, akciová spoločnosť, uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovanou, ktorá mala byť evidovaná pod č. 6615951491. Výzvou zo dňa 23.02.2024 si žalobkyňa ako poškodená uplatnila voči žalovanej spoločnosti priamy nárok na náhradu škody na zdraví v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj zákon o PZP), pričom predmetný nárok mal pozostávať z nároku na náhradu za bolesť. Na základe vyššie opísaných

skutočnosť si preto žalobkyňa uplatňuje voči žalovanej nárok na náhradu škody na zdraví spôsobenej zavineným konaním škodcu, ktorého zamestnávateľ mal v čase danej škodovej udalosti so žalovanou uzavretú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Škoda na zdraví, pozostáva z náhrady za bolesť. Žalobkyňa si uplatňuje nárok na náhradu za bolesť v zmysle ustanovenia § 3 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. V zmysle lekárskeho posudku zo dňa 21.02.2024, vypracovaného A. A. B., A., C., celkové ohodnotenie náhrady za bolesť (bolestného) dosahuje mieru 150 bodov. V predmetnom posudku bola hodnotená diagnóza vnútrotklbovej zlomeniny horného konca píšľaly vpravo - jedného kondylu s posunutím úlomkov a odlomenie drsnatiny píšľaly vpravo liečené konzervatívne. Podľa Opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. S14243-2021-OL zo dňa 21.05.2021 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2021 platného a účinného v čase vzniku škody na zdraví za jeden bod bola 22,66 eur. Celková výška náhrady za bolesť predstavuje násobok celkového počtu bodov uvedených v lekárskom posudku a príslušnej sumy stanovenej opatrením Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, účinným v čase udalosti, v súvislosti s ktorým sa náhrada za bolesť poskytuje. Pri celkovom bodovom ohodnotení náhrady za bolesť v miere 150 bodov tak celková výška náhrady za bolesť predstavuje sumu 3.399 eur (150 x 22,66 eur = 3.399 eur). S ohľadom na vyššie uvádzané skutočnosti si tak žalobkyňa uplatňuje nárok na náhradu škody na zdraví, ktorá pozostáva v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z. a v zmysle § 444 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) z nároku na náhradu za bolesť celkovo vo výške 3.399 eur, ku ktorej došlo zavineným konaním škodcu, ktorého zamestnávateľ mal v čase danej škodovej udalosti so žalovaným uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Žalobkyňa na preukázanie svojich skutkových tvrdení súdu označil a predložil listinné dôkazy a to: lekárske správy zo dňa 07.12.2021, zo dňa 14.12.2021, zo dňa 21.12.2021, zo dňa 09.02.2024, zo dňa 16.02.2024, , kópiu lekárskeho posudku zo dňa 21.02.2024, výzvu na náhradu škody zo dňa 23.02.2024.

3. Žalovaná nesúhlasila s podanou žalobou, keďže mala za to, že vo veci nie je pasívne vecne legitimovaná, keďže škoda na zdraví vznikla žalobkyňi ako škoda spôsobená prevádzkou dopravného prostriedku vo vlastníctve DPMK a žalovaná doposiaľ nepredložila správu z polície, bez ktorej nie je možné ukončiť šetrenie poistnej udalosti, pričom vzniknutú škodu na zdraví neohlásila ani na polícii a ani neoznámila šoférovi autobusu s tým, že náhradou škody poisťiteľom za poistenie formou poistného plnenia je viazané na splnenie zákonných predpokladov, ktorými je existencia zodpovednosti poisteného za škodu poškodenému, oznámenie poistnej udalosti a uplatnenie a preukázanie nárokov na náhradu škody poškodeným, pričom nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi poistnou udalosťou a vznikom škody s poukazom aj na vznesenú námietku premlčania, keďže v danom prípade uplynula dvojročná subjektívna premlčacia doba pre uplatnenie nároku na náhradu škody, ktorá titulom bolestného začala plynúť od 2.12.2021, t.j. kedy došlo k škode titulom škody na zdraví spôsobenej prevádzkou dopravného prostriedku vo vlastníctve DPMK a žaloba bola podaná na súd až dňa 23.2.2024.

4. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, po právnom posúdení veci v zmysle ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 427 ods. 1 OZ, § 444 ods. 1 OZ, § 4 ods. 1, ods. 2 písm. b, § 4 ods. 4, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení v platnom znení (ďalej len ZPZP), § 104 ods. 1, § 106 ods. 1 OZ, § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, § 1 Opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR č. S14243-2021-OL zo dňa 21.5.2021 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia za rok 2021 v platnom znení, v znení ktorého výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2021 za jeden rok je 22,66 eur, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná je pasívne vecne legitimovaná s poukazom na uznesenie NS SR zo dňa 21.10.2020 sp. zn. 4Cdo/5/2020, publikované v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. R85/2021, v zmysle ktorého, v spore o náhradu škody podľa zákona č. 381/2021 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení, sú pasívne legitimovaní poistený škodca aj poisťiteľ a poškodený má možnosť voľby, či bude žalovať poisteného škodcu, alebo iba poisťiteľa, či poisteného škodcu a poisťiteľa súčasne, pričom žalovaná žalovala iba poisťiteľa, čo je v súlade s vyššie uvedeným názorom Najvyššieho súdu SR. Žalovaná vzniesla námietku premlčania a mala súčasne za to, že ust. § 104 OZ je v danom prípade neaplikovateľné. Súd sa s jej názorom nestotožňoval a mal za to, že ide o pohľadávku z poistného a preto na danú vec sa vzťahuje aj ustanovenie § 104 v spojení

s § 106 OZ, a to s odkazom na rozhodnutia NS SR sp. zn. 9Cdo/181/2020 zo dňa 28.7.2022, sp. zn. 7Cdo/252/2021 zo dňa 31.3.2022 vychádzajúce z názoru, že premlčanie všetkých nárokov hradených z povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa spravujú zásadou, podľa ktorej premlčacia doba na uplatnenie tohto nároku začína plynúť za rok od poistnej udalosti. Nárok žalobkyne nie je premlčaný, keďže poistná udalosť sa udiala dňa 02.12.2021, a preto v zmysle ust. § 104 OZ k začiatku plynutiu premlčacej doby došlo dňa 02.12.2022, žaloba bola podaná dňa 23.02.2024, teda včas. Čo sa týka výšky škody, súd vychádzal z ust. § 5 ods. 1 zákona č. 347/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatneniam v spojení s Opatrením MZ SR č. S14243-2021-OL zo dňa 21.05.2021 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2021, za jeden bod patrí žalobkyni náhrada 22,66 eur, teda 150 x 22,66 eur, t. j. 3.399 eur s tým, že v tejto výške súd žalobe žalobkyne vyhovel. S odkazom na ust. § 517 ods. 1 OZ, § 3 Nariadenia platnom od 1.2.2013, bola dňa 05.03.2024 žalovanej doručená výzva na vyjadrenie sa k žalobe. Žalovaná podaním zo dňa 11.03.2024 (vyjadrenie k žalobe) neuznala uplatnený nárok žalobkyne. Vzhľadom na to, že v súlade s ustanovením § 11 ods. 7 cit. zákona žalovaná neuspokojila žalobkyňou uplatnený nárok ani do 15 dní, počnúc dňom 27.03.2024 sa dostala s plnením svojho záväzku do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením, a to vo výške 9,50% ročne zo sumy 3.399 eur od 27.03.2024 do zaplataenia. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 263 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc z plného úspechu žalobkyne v tomto konaní, keďže na strane žalovanej nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP.

5. Proti rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote (včas) odvolanie. Uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP, t.j., súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mala za to, že predmetný nárok je premlčaný, žalovaná nie je pasívne vecne legitimovaná v spore, pričom rozsudok je strohý a nepreskúmateľný, čím z obsahu vyplývajú ďalšie odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, ako aj d/ CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaná navrhovala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na opätovné konanie a rozhodnutie. K odvolacím námietkam uviedla, že fyzické osoby a právnické osoby zodpovedajú vždy za škodu spôsobenú prevádzkou ich dopravných prostriedkov všetkých druhov podľa ust. § 427 ods. 1 OZ, a preto má byť výlučne žalovaný prevádzkovateľov dopravného prostriedku, ktorým je Dopravný podnik mesta Košice, pretože vozidlo, v ktorom žalobkyňa utrpela úraz, využíval pri svojej podnikateľskej činnosti, a keďže žalobkyňa v jeho dopravnom prostriedku utrpela škodu na zdraví odo dňa 2.12.2021 jej začala plynúť premlčacia lehota dvojročná subjektívna na uplatnenie nároku na náhradu škody titulom bolestného podľa § 106 OZ a žaloba bola podaná až dňa 23.2.2024, t.j. po uplynutí premlčacej doby, čím režim zákonnej úpravy v zmysle § 104 OZ vychádzajúci z hypotézy dopadu aj na tento prípad nie je daný s odkazom aj na rozhodnutie NS SR 4Cdo/152/2010 zo dňa 28.2.2011.

6. Žalobkyňa s odvolaním nesúhlasila a mala za to, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne a preto ho navrhovala v celom rozsahu potvrdiť a priznať žalobkyni plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže rozhodnutie je vecne správne, odôvodnené v zmysle § 220 ods. 2 CSP, žalovaná je vo veci pasívne vecne legitimovaná s odkazom na ust. § 4 a § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, vychádzajúc aj z uznesenia NS SR zo dňa 21.10.2020 vydaného v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cdo/5/2020 publikované v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R85/2021, v ktorom sa uvádza: „V spore o náhradu škody podľa zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení, sú pasívne legitimovaní poistený škodca aj poistiteľ. Poškodený má možnosť voľby, či bude žalovať poisteného škodcu, alebo iba poistiteľa, či poisteného škodcu a poistiteľa súčasne“. S odkazom aj na ďalšie uznesenie NS SR zo dňa 31.1.2013 vydané v konaní vedenom pod sp. zn. 2Cdo/210/2011 s ohľadom aj na znenie ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Preto žalovaná je pasívne vecne legitimovaná v spore, a to aj čo sa týka posúdenia

vznesenej námietky premlčania je rozhodnutie vecne správne, čo sa týka aplikácie ust. § 104 OZ pre daný prípad, ktoré zakotvuje osobitný moment začiatku plynutia premlčacej doby najskôr za rok po poisťnej udalosti so zreteľom na rozsudok NS SR zo dňa 28.7.2022 pod sp. zn. 9Cdo/181/2020, uznesenie NS SR zo dňa 31.3.2022 vydané v konaní vedenom pod sp. zn. 7Cdo/252/2021, ako aj obdobne v rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 6.2.2024 vydaným v konaní vedenom pod sp. zn. 13Co/66/2023, pričom uznesenie NS SR pod sp. zn. 7Cdo/252/2021 bolo publikované v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 3/2022.

7. Žalovaná v podanom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne opätovne zotrvala na skutočnostiach vyplývajúcich z podaných odvolacích námietok, pričom poukazovala na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 9Co/88/2014 a na to, že fyzické osoby a právnické osoby zodpovedajú vždy za škodu spôsobenú prevádzkových dopravných prostriedkov všetkých tých druhov podľa ust. § 427 ods. 1 OZ ako aj na ustanovenie § 106 OZ, t.j., že sa právo premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá v prípade, že sa jedná o škodu na zdraví. Preto v žiadnom prípade nemožno uvažovať o použití aplikácie § 104 OZ, keďže žalobkyňa nebola vo vzťahu k poisťovní poistenou, ale poškodenou a Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí pod sp.zn. 7Cdo 171/2022 odmietol dovolanie žalobcu voči rozhodnutiu Krajského súdu v Prešove, ktorým krajský súd zamietol žalobu z dôvodu premlčania, kde odvolací súd konštatoval, že „začiatok subjektívnej premlčacej doby u práva na náhradu škody na zdraví sa viaže, na okamih kedy poškodený preukázateľne nadobudol vedomosť o tom, že mu vznikla škoda (13.12.2016 - ukončenie liečenia žalobcu) a kto za ňu zodpovedá (preštudovanie vyšetrovacieho spisu žalobcom 13.8.2018), pričom do dňa podania žaloby (9.10.2020) uplynula dvojročná subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu škody na zdraví vyplývajúca z § 106 Občianskeho zákonníka." Najvyšší súd sa s týmto názorom odvolacieho súdu stotožnil a dovolanie zamietol. V konaní pod sp.zn. 4Cdo 110/2022 Najvyšší súd odmietol dovolanie a konštatoval, že: "Pri právach na náhradu škody ustanovuje Občiansky zákonník premlčaciu dobu v § 106, a to kratšiu subjektívnu (ods. 1) a dlhšiu objektívnu (ods. 2). Ich začiatok je upravený odlišne. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Napríklad ak odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, do uplatnenia práva na náhradu škody uplynie čas uvedený v ustanovení § 106 ods. 1 a škodca v súdnom konaní vznesie námietku premlčania, právo sa premlčalo, aj keď ide o škodu spôsobenú úmyselne. Neprichádza tu už do úvahy objektívna desaťročná premlčacia doba podľa ustanovenia § 106 ods. Podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Aj z týchto dvoch rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z roku 2022 je nepochybné, že ani Najvyšší súd doposiaľ nezaujal jednotný názor na plynutie premlčacej doby pri práve na náhradu škody, resp. Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že nárok na náhradu škody sa premlčí za dva roky, pričom táto lehota plynie odo dňa, kedy sa poškodený dozvedel o škode ako aj kto za ňu zodpovedá. Nehovoriac o starších rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, v ktorých opakovane vyslovil, že nárok na náhradu škody sa premlčí v zmysle ustanovenia § 106 OZ v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, napr. 4MCdo 13/2013, 4Cdo 152/2010, 4Cdo 34/2023, 7Cdo 171/2022, 1Cdo 181/2020. Rovnako tak samotný zákon o PZP, na ktorý sa žalobkyňa pri uplatnení nároku škody odvoláva, odkazuje v § 15 ods. 3 a na ustanovenie § 106 OZ.

8. Žalobkyňa v podanom vyjadrení k tomuto vyjadreniu zotrvala na uvádzaných skutočnostiach s apelom na rozhodnutia, ktoré boli v publikované Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. R85/2021 a pod č. R3/2022.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalovanej ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalovanej.

10. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 25.2.2026 o 11.00 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 215/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 3.2.2026 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

11. Žalovaná ako odvolateľka uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v civilnom sporovom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

13. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený inou procesnou vadou konania danou aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia zo dňa 3.12.2015 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016.

14. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP je v súdnej praxi daný vtedy, ak súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, k čomu je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami konania, najmä súd nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a nevykoná ani dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré boli už preukázané iným spôsobom alebo založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Neúplné zistenie skutkového stavu je odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť. Iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v spore spôsobilým odvolacím dôvodom. Zároveň musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

18. Odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalovanej nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

19. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Napadnuté rozhodnutie citované zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP nepostráda, a preto s apelom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd len dopĺňa odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tom znení, že odvolacie námietky uplatnené zo strany žalovanej sú totožné s jej procesným útokom, s ktorým sa súd prvej inštancie vecne správne vysporiadal a to čo sa týka procesného postupu v zmysle § 185 a nasl. CSP, keďže v spore vykonal relevantné dokazovanie pre náležité rozhodnutie v spore, ktoré vyhodnotil v zmysle § 191 a nasl. CSP, čím procesne nepochybil a rovnako vec právne správne posúdil. Keďže odôvodnenie rozhodnutia spĺňa zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP, svojim konaním neodňal súd prvej inštancie žalovanej právo na spravodlivý proces, nakoľko súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

21. Odvolací súd uvádza, že predmetom konania bolo zaplatenie sumy 3.399,- eur s príslušenstvom, keďže dňa 2.12.2021 v poobedňajších hodinách žalobkyňa nastúpila na Bardejovskej ulici v Košiciach do autobusu mestskej hromadnej dopravy, linka č. 34, smerom na Sídlisko KVP. Za zastávkou Luník IX vodič autobusu náhle a prudko zabrzdil, v dôsledku čoho niekoľko cestujúcich, vrátane žalobkyne padlo na podlahu autobusu. Pri páde pocítila „rupnutie“ v kolene a kvôli následnej bolesti sa nevedela postaviť. Následne navštívila traumatologickú ambulanciu Univerzitnej nemocnice L. Pasteura Košice, kde jej ošetrojúci lekár diagnostikoval zlomeninu horného konca píšťaly. Vyššie opísaným spôsobom tak na jej strane došlo k vzniku škody na zdraví, čím jej vznikol nárok na náhradu bolestného. V čase danej škodovej udalosti mal zamestnávateľ škodcu - spoločnosť Dopravný podnik mesta Košice, akciová spoločnosť, uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovanou, ktorá mala byť evidovaná pod č. 6615951491. Výzvou zo dňa 23.02.2024 si žalobkyňa ako poškodená uplatnila voči žalovanej spoločnosti priamy nárok na náhradu škody na zdraví v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj zákon o PZP), pričom predmetný nárok mal pozostávať z nároku na náhradu za bolesť. Na základe vyššie opísaných skutočností si preto žalobkyňa uplatňuje voči žalovanej nárok na náhradu škody na zdraví spôsobenej zavineným konaním škodcu, ktorého zamestnávateľ mal v čase danej škodovej udalosti so žalovanou uzavretú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Škoda na zdraví, pozostáva z náhrady za bolesť. Žalobkyňa si uplatňuje nárok na náhradu za bolesť v zmysle ustanovenia § 3 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. V zmysle lekárskeho posudku zo dňa 21.02.2024, vypracovaného A. A. B., A., C., celkové ohodnotenie náhrady za bolesť (bolestného) dosahuje mieru 150 bodov. V predmetnom posudku bola hodnotená diagnóza vnútrokĺbovej zlomeniny horného konca píšťaly vpravo - jedného kondylu s posunutím úlomkov a odlomenie drsnatiny píšťaly vpravo liečené konzervatívne. Podľa Opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. S14243-2021-OL zo dňa 21.05.2021 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2021 platného a účinného v čase vzniku škody na zdraví za jeden bod bola 22,66 eur. Celková výška náhrady za bolesť predstavuje násobok celkového počtu bodov uvedených v lekárskom posudku a príslušnej sumy stanovenej opatrením Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, účinným v čase udalosti, v súvislosti s ktorým sa náhrada za bolesť poskytuje. Pri celkovom bodovom ohodnotení náhrady za bolesť v miere 150 bodov tak celková výška náhrady za bolesť predstavuje sumu 3.399 eur (150 x 22,66 eur = 3.399 eur). S ohľadom na vyššie uvádzané skutočnosti si tak žalobkyňa uplatňuje nárok na náhradu škody na zdraví, ktorá pozostáva v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z. a v zmysle ustanovenia § 444 Obč. zák. z nároku na náhradu za bolesť celkovo vo výške 3.399 eur, ku ktorej došlo zavineným konaním škodcu, ktorého zamestnávateľ mal v čase danej škodovej udalosti so žalovaným uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenej prevádzkou motorového vozidla.

22. Odvolacia námietka žalovanej pramenila zo skutočnosti, že nie je pasívne vecne legitimovaná v tomto konaní, pretože žalobkyňa si správne svoj nárok mala uplatniť voči DPMK, keďže neutrpla úraz následkom porušenia povinnosti pri prevádzke motorového vozidla v zmysle Zákona o PZP, ale škoda jej bola spôsobená prevádzkou dopravného prostriedku vo vlastníctve DPMK a zároveň aj vznikla

námietku premlčania, keďže v danom prípade aplikácia § 104 OZ nie je dôvodná a nárok je premlčaný s odkazom na ust. § 106 OZ.

23. Odvolací súd poukazuje na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia a rovnako ako súd prvej inštancie s apelom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.10.2020 pod sp. zn. 4Cdo/5/2020 publikované v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 85/2021, v zmysle ktorého v spore o náhradu škody podľa zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmena doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení sú pasívne legitimovaní poistení škodca aj poisťiteľ a poškodený má možnosť voľby, či bude žalovať poisteného škodcu alebo iba poisťiteľa, či poisteného škodcu a poisťiteľa súčasne. Žalobkyňa si v tomto konaní v súlade so zákonom ako aj s judikatúrou zvolila, že žaluje iba poisťiteľa, čo je súladné aj s vyššie uvedeným názorom Najvyššieho súdu SR a rovnako je preto súladný záver súdu prvej inštancie o pasívnej vecnej legitímácii žalovanej v tomto konaní, s čím sa stotožňuje aj odvolací súd, keďže rozhodnutia, na ktoré poukazovala žalovaná v podanom odvolaní neboli publikované v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR ako rozhodnutie, z ktorého vecne správne vychádzal aj súd prvej inštancie pri rozhodnutí o pasívnej vecnej legitímácii poisťovne ako poisťiteľa v tomto konaní, berúc do úvahy aj uznesenie NS SR zo dňa 30.9.2025 sp. zn. 9Cdo/172/2023.

24. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania odvolací súd sa taktiež stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o tom, že uplatnený nárok nie je premlčaný, keďže v danom prípade ide o pohľadávku z poistného titulom poistnej zmluvy uzavretej medzi DPMK a žalovanou bez zreteľa na skutočnosť, že v tomto poistnom vzťahu žalobkyňa nevystupuje, čo nemá právnu relevanciu na danú vec a preto na danú veci čo sa týka právneho posúdenia vznesenej námietky premlčania sa vzťahuje ust. § 104 v spojení s § 106 Občianskeho zákonníka a to s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/181/2020 z 28.07.2022, v zmysle ktorého „i keď v predmetnom spore si uplatňoval poškodený (žalobca) škodu, ktorá mu vznikla pri dopravnej nehode a ktorú si na základe zákonného poistného škodcu uplatnil priamo proti poisťovateľovi, nie je dôvod odchyliť sa od záveru o začatí plynutia premlčacej doby na uplatnenie nároku titulom škody, ktorá je takisto nárokom hradeným z povinného zmluvného poistenia podľa zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v tom smere, že premlčacia doba na jeho uplatnenie začína plynúť rok po poistnej udalosti (§ 104 Občianskeho zákonníka). Na tomto mieste je potrebné poznamenať, že táto úprava bola prijatá v prospech poisťovateľov, poskytujúc im dlhšie časové obdobie pre zadováženie si podkladov k poistným udalostiam. Aj keď § 106 Občianskeho zákonníka hovorí všeobecne o dĺžke premlčacej doby pri nárokoch na náhradu škody, toto všeobecné ustanovenie nie je možné vzťahovať na začiatok premlčacej doby pri nárokoch z poistného plnenia, a to i keď má vo väčšine prípadov charakter náhrady škody (v iných prípadoch, ako je hore uvedené i náhrady nemajetkovej ujmy). Ako je zrejmé z obsahu § 104 Občianskeho zákonníka, tento konkrétne uvádza začiatok plynutia premlčacej lehoty pri nároku na plnenie z poistného a to rok po poistnej udalosti. Rozdielna v takýchto nárokoch je len dĺžka premlčacej doby, avšak posun o rok, ako je uvedený v § 104 Občianskeho zákonníka, je pri všetkých nárokoch, vyplývajúcich z poistného plnenia. Nie je prijateľný výklad podaný dovolateľom, že by dochádzalo pri výklade, ktorý prijal odvolací súd k rozdielnemu posúdeniu začatia plynutia premlčacej doby, nakoľko podstatnou otázkou je, že uplatnený nárok predstavuje nárok, ktorý je hradený z povinného zmluvného poistenia podľa zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Premlčacia doba na jeho uplatnenie začína plynúť rok po poistnej udalosti (§ 104 Občianskeho zákonníka).“

25. Súd taktiež poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/252/2021 zo dňa 31.03.2022, v ktorom dovolací súd vo vzťahu k nárokom hradeným z povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uviedol, že „nárok na náhradu nemajetkovej ujmy zásahom do súkromného a rodinného života zavinením dopravnej nehody (§ 13 ods.2 OZ) je nárokom hradeným z povinného zmluvného poistenia podľa zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej „zákon č. 381/2001 Z.z.“). Podľa § 104 OZ pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti.“ Aj keď sa nejedná o totožný prípad ako v prejednávacom prípade, keďže v danom konaní išlo o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej dopravnou nehodou, dovolací súd v danom konaní zastával názor, že premlčanie všetkých nárokov hradených z povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa spravuje zásadou, podľa ktorej premlčacia doba na uplatnenie tohto nároku začína plynúť za rok po poistnej udalosti.

26. Rozhodnutie 7Cdo/252/2021 bolo taktiež publikované v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR od č. R 3/2022, ktoré ponúka najnovší a najaktuálnejší výklad posudzovania premlčania s odkazom na ust. § 104 OZ, a preto žalovaná relevantným spôsobom s odkazom na ňou citované rozhodnutia nespochybnila záver Najvyššieho súdu SR publikovaný v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 3/2022 a rovnako žalovanou uvádzané skutočnosti v podanom odvolaní neuvádzajú také relevantné skutočnosti, pre ktoré by bolo potrebné sa od týchto záverov Najvyššieho súdu SR odchýliť. Preto k začiatku plynutia premlčacej doby pre uplatnenie tohto nároku mohlo dôjsť najskôr za rok po poistnej udalosti, berúc do úvahy aj tú skutočnosť, že po úraze bola žalobkyňa PN a až po jej ukončení si mohla opätovne dať vypracovať znalecký posudok vid' bod 32 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, teda najskôr ku dňu 2.12.2022 a keďže k podaniu žaloby na súde došlo dňa 23.2.2024, teda zhruba 1 rok a 3 mesiace po začiatku plynutia tejto premlčacej doby, je tak uplatnený nárok zo strany žalobkyne v tomto konaní uplatnený včas a nie je premlčaný, s odkazom aj na znalecký posudok zo dňa 21.2.2024 A. A. B. s predložením odborného vyjadrenia zo dňa 30.5.2024 za účelom posúdenia bodového hodnotenia bolestného, kedy až vtedy sa žalovaná dozvedela o výške uplatneného nároku titulom bolestného, ktorý závisel od znaleckého posudku. Žalobkyňa do tej doby ani nemohla vyčíslieť výšku bolestného, keďže je to otázkou lekárskeho posúdenia, aj keď do tej doby mala žalobkyňa vedomosť, kto jej škodu spôsobil, t.j. DPMK s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.10.2020 sp. zn. 4Cdo/5/2020 publikované v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 85/2021, kedy v žalobe žalovala žalovanú ako poisťiteľa, a to vecne správne.

27. Z dôvodu, že žalobu si žalobkyňa uplatnila v súlade so zákonom č. 381/2001 Z.z. proti žalovanej a včas s odkazom na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia a jeho odôvodnenie v zmysle na ust. § 387 ods. 2 CSP., sú odvolacie námietky žalovanej nedôvodné a právne irelevantné v danom spore.

28. Nárok žalobkyne tak nie je premlčaný, poisťná udalosť sa udiala dňa 02.12.2021, s poukazom na ust. § 104 OZ, nakoľko k začiatku plynutiu premlčacej doby došlo dňa 02.12.2022, žaloba bola podaná dňa 23.02.2024, teda včas.

29. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

30. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, a z dôvodu plného úspechu žalobkyne v odvolacom konaní priznal žalobkyni proti žalovanej 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške priznaných nárokov v celom konaní na súde prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní, rozhodne súd prvej inštancie procesným postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP, keďže odvolací súd nevzhladol v spore dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolateľ má právo v dovolacom konaní zvoliť si advokáta alebo sa môže obrátiť na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).